

34

B

DON·LACHE

~.MONOLOG.~

I. A. Bassarabescu.

Don Lache.

Monolog.

6113/1

(Vorbește cu un personajii încipuit.)

A, Domnule Petrescu, poftim, bine-ai venit!

(Întepăt) Credeai că sunt la țară, firește, negreșit....

Cu treburi ca tot omul, dus pentru multe zile,

Că de... proprietarul de n'o aveam în Aprile

Afaceri cu moșia.... când să le aibă dar?

La anul? Peste-o lună? Ar fi chiar în zădăru!..

Așa cam chibzuișeși că o să fie, hai:

Don Lache la moșie, se întorce tocma în Mai;

De-acuma dar, o lună de zile trăi nineaică;

Musiu Petrescu în casă la Lache o să facă

Ce i-o plăcea o lună.... De i-o veni v'ur gust

Să pue lăutarii, să jöce, să bea must,

Să cânte cocosește, să scură 'ntr'un picior

Nevesti-mi să 'i dică să cânte 'n do major;

Și dumneaei, supusă, blajină ca o oae

Să 'i facă domajorul și inima sa 'i moae!

Nevăsta mea!! Sofita!.. Ne-va-stă-mea So(susbită) fit!..

Rostesc numai cuvântul și nu mai pot să nghit....
Ce planuri infernale de viperă 'nrăjită!
Să gard ca să mă lege ca pe-o sârmă vită,
Azi mi-a gătit bagajul cu multă voioșie
Și s'a grăbit să mi facă vânt tocmai la moșie...
Apoi, lui Don Petrescu un dulce bilețel:
* Urșu plecat moșie... Te-astept ce soir, Mișel!
Ca semn de siguranță, un colț de la perdea....
O lumânare-aprinsă, și.... perfect mergea....
Musiu Mișu Petrescu, făcând pe pisicheru
Venea să săvârșească aicea adulteru!—
Dar eu — adică Urșu — om încercat pe vremuri,
Strengar în tinerețe (către închipuitul Petrescu) Dar
ce-ai pătit de tremuri?
Te-e frig în toiul verei? Și parcă te grăbești...
Ya stai colea cu mine.... Un ceai... să te încălzești
Poftiți un ceai Don Mișu? Un rom... un ștrașnic ceai...
(Către servitore, iara și închipuită)
Un ceai lui Don Petrescu, căci are guturai...
Dar pân să vie ceaiul să ți procur eu căldură.
(Se apropie de el protector)
E cald și tremuri vargă... Ești las și secătură!
Ce cati la mine n' cabă în lipsa mea de-aici?
Ai? Ai, Musiu Petrescu? Faci! Nu răspunzi?
Deci, plic!

(Trage-o palmă în aer)

(Stă în fața lui Petrescu provăcător)

Crede-ai că ai aface c'un biet îmbrobodit!

Te plâng, dragă Misucă, te plâng: te-ai păcălit...

Că Lache n'a fost altul, băește n vremea lui

Mai crai, mai ai succese la dame, mai hai-hui...

Te uiti? Mi-e alb tot parul; ce crezi că la albit?

Craiul, Misulică; el mă îmbătrânit.....

El mi-a fost hrana vieții, averea, existența

Și azi dor cu atâta m'aleg: cu experiența!

Curios din speriență ori-ce nșelătorie:

Te faci că'i spui revestii că pleci azi la moșie;

Yar ea, în schimb se face că nu vrea să te lase;

Tu, ca s'o prinzi mai bine, te faci și mai Tănase;

La urmă se'nvoește... și - ce e mai ciudat -

Ca singură ți-aduce aminte de plecat.

«Săchită, nu pleci dragă? Să nu n'optezi pe drum!

Și-odată singurică, să te mai ții acum:

Dă fuga, ia hârtie bleu-păle și parfumată,

Și scrie lui Don Misu, aprinde lampa'ndată;

Perdeaua într-o parte ușor stă ridicată.

E semn c'asteaptă D'omna! Deci crima'i consumată

(Ofând)

O, câte dăstea n viață n'am făcutu't eu, Lache!

N'am păr în cap! Și-acuma vii tu, un mustunache

Ca să răsbuni prin corne un cârd de'nconorațu';

Și n'ai visat o clipă că ai putea s'o pați?...

(Apăsă)

Misu începător la Lache încercatu!
Ce sfetnic rău îți fuse, draguță, necuratu,

(Spre odaia închipuită a nevestii)

Sofio... Sofilico... acum și rându' tău

Să încep n'tăiu cu Domnu', că'i orai și nătarău...

(Alintând)

Și-așteaptă mițitelul de mult....

Misiu Petrescu!

— Petrescu parcă îți zice, sau fie și Georgescu —

Fii cavalier la diacu și-adu mâna'n coa.

(Întinde mâna; apoi o smulge repede și începe să
care palme și ghiontău în aer.)

Ma crăiule, na avite.....na aduțter! na...na...

(El duce învârtindul de pěr până la ofereaștră în
fund; acolo îl ridică sus toț de pěr, ca pe un
cățel și'l abvântă afară.)

Corupător de inimă și spărgător de case.

(Se întorce spre public, scuturându' și mâinele de pěr.)

El plâng... Sămanul Misu, în ce bucluc intrase...

(Se oprește în fața publicului zîmbind.)

Hm! Dumnea-voastră, sigur, mă credeți însurat....

O, nu.... Acest Petrescu e doar improvizat. —

De vreau s'arăt că toate crăicavile mele

De-acum....mi-or fi vreo-dată, la timp, bune și ele,

Azi — minus paruziala — sunt tocmai ca Petrescu;

Grădez când pe Jonescu, când pe Christodorescu;

Cunosc eu de-amănunțu acest deliciu-al vieții;
De-aceia, când vre-odată, v'î un sprijin bătrănetii
O fi să'mi iau, cătându'mi și eu, de, o soție....
— Dă Domne abte vremuri în veci să întârzie —
Atunci să îndrăznească Sofia, Natalia
Sau junii Tică, Ică, să'mi strice căsnicia.
Să'mi depăteze mie un stoc de cataplasme
Și să mă lase pradă la jungheții și la abtine;
L'abi pune jos și carăi, să se învețe minte;
L'asi face praf, piftie, stafida.... Nam cuvinte
S'arăt cam ce l'abi face pe Musiu Săche...
(Scote o scrisore și osarută) U!...
Sunt șapte jumătate și am un rendez-vous!..
(Pleacă grăbit.)

V. A. Bassarabescu.

